

Çocuk ve Küçük Fok

Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Küçük Fok

Aysel Banu YAVUZAL

Leo okyanusu her şeyden çok severdi. Her sabah parlak sarı yağmurluğunu ve kırmızı lastik çizmelerini giyerdi. Kâğıt ve pastel boyalarla dolu bez çantasını kapardı. Bugün, kıyı koruma alanının yakınındaki yeni bir kumsalı keşfediyordu. Tuzlu rüzgâr kısa, kıvrırcık, koyu kahverengi saçlarını karıştırıyor, yuvarlak kahverengi gözleri heyecanla parlıyordu.

Kumsal sessiz ve huzurluydu. Leo pürüzsüz çakıl taşları, birbirine dolanmış yosunlar ve hafif dalgalardan oluşan bir çizgi gördü. Birden kayaların yanında küçük, yuvarlak bir şey fark etti. Bu küçük bir fok yavrusuydu! Fokun açık benekli, düzgün gri tüyleri, iri, koyu ve parlak gözleri, minicik yüzgeçleri vardı. Leo'nun çilli burnu şaşkınlıkla seğirdi.

Leo daha yakına kořmak istedi ama korucunun sözlerini hatırladı: "Yabancı hayvanların alana ihtiyacı vardır." Bu yüzden hareketsiz kaldı ve güvenli bir mesafeden izledi. Küçük fok esnedi ve yumuşak beyaz karnını gerdi. Sessiz kumsalda dinlenmekten mutlu görünüyordu. Leo parlak, içten gülümsemesiyle gülümsedi ve fısıldadı: "Merhaba, küçük fok."

Tam o sırada haki üniformalı ve geniş kenarlı şapkalı uzun boylu bir korucu yanlarına geldi. Yeşil kıyı koruma alanı rozeti güneşte parlıyordu. "Mesafeni koruman harika bir şey," dedi sakın bir gülümsemeyle. "Fokların dinlenip büyüebilmek için sessiz kumsallara ihtiyacı var. Ayrıca yüzmek ve yiyecek bulmak için temiz suya ihtiyaçları var." Leo dikkatle dinledi.

Korucu küçük foku işaret etti. "Bu yavru henüz okyanusu öğreniyor. İnsanlar çok yaklaşırsa korkabilir ve güçlenmek için ihtiyaç duyduğu enerjiyi tüketebilir." Leo başını salladı. Biri büyük ve gürültülü bir şekilde yatağına çok yaklaşırsa kendini nasıl hissedeceğini düşündü. Fokun yaşam alanını korumaya yardım etmek istedi.

Leo antasını açtı ve kâğıtlarıyla pastel boyalarını ıkardı. "Tabelalar yapabilirim!" dedi. "İnsanlara mesafelerini korumalarını ve kumsalı temiz tutmalarını hatırlatan dosta tabelalar." Korucunun yeşil gözleri parladı. "Bu harika bir fikir," dedi. "Hadi bunları birlikte yapalım." Bir kütüğün üzerine oturdular ve çizmeye başladılar.

Leo iri, parlak gözlü küçük fokun resmini çizdi. En güzel el yazısıyla yazdı: "Lütfen güvenli bir mesafeden izleyin. Fokların dinlenmeye ihtiyacı var." Gülümseyen bir güneş ve mavi bir dalga ekledi. Korucu da şu yazılı bir tabela çizdi: "Okyanusumuzu temiz tutalım. Çöplerinizi toplayın." Toplamda beş renkli tabela yaptılar.

Onlar çalışırken pembe güneş şapkalı ve nane yeşili tişörtlü bir kız koşarak yanlarına geldi. Adı Mia'ydı ve ailesiyle birlikte koruma alanını ziyaret ediyordu. "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu, koyu renk gözleri kocaman açılmıştı. Leo ona tabelaları gösterdi. "Foklara yardım ediyoruz," dedi. "Yardım etmek ister misin?" Mia aralıklı dişlerini göstererek sırttı.

Mia hevesliydi ama biraz da sabırsızdı. Foku hemen görmek istiyordu. "Daha yakına gidebilir miyim?" diye sordu. Leo başını salladı. "Fokun kendini güvende hissetmesi için geride kalmalıyız. Hadi buradan sessizce izleyelim." Mia kaşlarını çattı ama sonra başını salladı. Birlikte kumun üzerine oturdular ve küçük fokun güneşte kestirmesini izlediler.

Korucu, Leo ve Mia'nın tabelaları kumsala giden yol boyunca yerleřtirmelerine yardım etti. Her tabelanın parlak renkleri ve basit szleri vardı. "Bunlar herkese yaban hayatına saygı gstermelerini hatırlatacak," dedi korucu. Leo gurur duydu. Sarı yaęmurluęu esintiyle dalgalanırken bir tabelayı kuma aktı. "Bu ok eęlenceli!" dedi.

Kısa süre sonra daha çok ziyaretçi geldi. Tabelaları okuyup gülümsediler. Foklara doğru koşmak yerine güvenli bir mesafede durup sessizce izlediler. Piknik sepetli bir aile çöplerini topladı. Mia şimdi bir parça yosunla oynayan küçük foku işaret etti. "Bak! Mutlu!" diye fısıldadı.

Leo içinde sıcak bir parıltı hissetti. Güvenli bir mesafeden izlemenin saygı göstermenin en nazık yolu olduğunu fark etti. Küçük fok minik yüzgeçlerini çevirdi ve suya kayd. "Fokların sessiz kumsallara ve temiz suya ihtiyacı var," dedi Leo. "Biz de mesafemizi koruyarak ve okyanusu temiz tutarak yardımcı olabiliriz."

Korucu Leo'yla ak yaptı. "Bugün gerekten bir fark yarattın," dedi. "Birok insan tabelalarından bir Őeyler ğrenecek." Leo'nun illi yz ıŐıldadı. Pastel boyalarını ıkardı ve bir tabela daha ızdı: "Fok dostlarımıza saygı gsterdiėiniz iin teŐekkrler!" Bunu kumsalın giriŐine yerleŐtirdi.

Güneş batmaya başlarken Leo çantasını topladı. Mia el sallayarak vedalaştı. "Okulda herkese fokları anlatacağım," dedi. Leo da el salladı. Mutlu ve heyecanlıydı. Kalbi gururla doluydu. Okyanusun yaban hayatı için mutlu bir yuva olmasına, bir tabelayla başlayarak yardım etmişti.

Eve dönerken Leo küçük foku düşündü. Bu gece sessiz kumsalda iyi uyuyacağını biliyordu. Okyanus akşam göğünün altında pırıl pırıl parlıyordu. Leo parlak, içten gülümsemesiyle gülümsedi. Geri dönüp tabelalarını kontrol etmek için sabırsızlanıyordu. Belki daha da fazlasını yapardı!

Ve o günden sonra kıyı koruma alanı hem foklar hem de insanlar için huzurlu bir yer oldu. Herkes güvenli bir mesafeden izledi ve foklar temiz suda dinlenip oynadı. Leo, büyük kalpli küçük bir çocuğun bile büyük bir fark yaratabileceğini öğrendi. Onun sayesinde okyanus, yaban hayatı için mutlu bir yuvaydı.